

netop den Undersøgelse, han foranstalter, betragter Udvalget paa samme Maade som en Overtaxation, og vi have saaledes meent, at Resultatet af den anstillede Undersøgelse, om hvorvidt Hartkornet er ansat for høit eller ikke, er Noget, som uden videre maa være afgjørende, saa at Ministerens Virksomhed indskrænker sig til at foranstalte den Nedsættelse foretaget i Matriculen, hvortil den iøvrfatte Undersøgelse har ledet, som det, der i sig selv maatte være det Rigtige, og altsaa ikke en Forandring i den tidligere Taxation. — Endringsforslaget under Nr. 4 behøver neppe nogen Motivering; det hedder nemlig i Loven, at Ministeriet skal afgjøre, „hvilke Forandringer der efter de fremkomne Oplysninger maatte foretages i Matriculen“, det skal naturligtvis være, hvilke Forandringer der maatte „være at foretage“ i Matriculen. — Til § 3 er der stillet et Endringsforslag af Udvalget, som ikke her behøver nogen Begrundelse. Det hedder paa det angivne Sted: „den nævnte Dag“, altsaa den 1ste April 1867, men ved Affattelsen af Lovudkastet er det overseet, at den Dag, som nævnes nærmest iforveien i Begyndelsen af § 2, er den 1ste Juni 1867; der maa altsaa, som Endringsforslaget gaader ud paa, utrykkelig optages Ordene „den 1ste April 1867“. — Endringsforslaget under Nr. 6 sigter til at faae optaget i § 4 under Nr. 5 som Litr. e en Afgift, der hidtil er bleven svaret i Fastlandsdistriktet. Den er ganske vist kun af et ringe Beløb, men alle Hensyn og navnlig Sammenligningen med de øvrige Afgifter, som ere omtalte under Nr. 5, lede til ogsaa at lade den falde bort. Det er Hunsfjogdens Deputatør i Fastlandsdistriktet. Jeg sagde, at den ikke udgjør et bethdeligt Beløb, den udgjør i det Hele ikke mere end 20 til 30 Tønder Korn, men der er, som sagt, i Hensyn til de øvrige Afgifter, som falde bort efter § 4, vistnok tilstrækkelig Anledning til ogsaa at lade denne Afgift falde bort, saameget mere, som Hunsfjogdembedet, efter at det Hele ved Lov af 16de Februar s. A. er blevet ordnet efter danske Forhold, nu er bortfaldet; dette turde ogsaa være Noget, som taler til Fordeel for dette Endringsforslag. I § 5 indeholdes en Bestemmelse om den Maade, hvorpaa de tid-

ligere Afgifter skulle beregnes med Hensyn til Gammelfattens Fastsættelse. Det er der bestemt, at naar disse tidligere Afgifter have været foranderlige, skal til Grund for Gammelfattens Ansættelse lægges Gjennemsnitsbeløbet af disse Afgifter for 10 Aar, fra 1ste April 1853 til 31te Marts 1863. Det er nu forekommet Udvalget, at det under Sagtagelse af de forskellige Hensyn, som maae gjøre sig gjældende for at faae det rigtigste og nøiagtigste Resultat ud, vilde være heldigst ikke at holde sig til de 10 Aar, men derimod i Betragtning af de forskellige Fluctuationer, der have fundet Sted i Korn- og Fouragepriserne i de forskellige Aar, at vælge en noget længere Tid, og denne er saaledes kommen til at omfatte Tidsrummet fra den 1ste April 1843 til den 31te Marts 1863. Man har troet, at man i Virkeligheden vilde komme til at ramme det rigtige Gjennemsnitsbeløb bedst paa denne Maade. — Endringsforslaget under Nr. 8 knytter sig til den Bestemmelse i § 5, som taler om, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til den Forhøielse af Canon, Contribution og Landgilde, som tidligere har fundet Sted til de Gaarde, hvorfra Raadnerstederne i sin Tid bleve udparcellerede, og hvad dermed staaer i Forbindelse. Dette Endringsforslag er væsentlig kun en Redactionsændring, idet Udvalget har troet, at Bestemmelsen, saaledes som det har foreslaaet den affattet, vil vinde saavel i Nøiagtighed som Tydelighed, men der er dog tillige to Punkter i dette Forslag, som maastee ville komme til at gaae Noget ind paa Realiteten. I Udcastet tales der kun om Raadnersteder, men der findes nogle andre lignende Eiendomme, som, skjøndt de egentlig ikke gaae ind under Begrebet Raadnersteder, dog have aldeles den samme Charakter som disse Steder, og med Hensyn til hvilke Forholdet fremtræder saa fuldstændigt eensartet, at man for at forebygge alle Tvivl i saa Henseende har foreslaaet, at der efter „Raadnersteder“ skal tilføies „og andre lignende Eiendomme“. Dernæst er der, som jeg tillod mig at antyde, en anden Forandring, som i alt Fald ligger paa Grændsen af en Realitetsforandring, nemlig, at Udvalget foreslaaer, at der i Begyndelsen af 2det Punktum i § 5 efter Ordene